

Ik moet het wat rustiger aan doen

Hij woonde in de Amstelveense Middelpolder, maar ging in Ouderkerk naar school en naar de kerk. Na zijn trouwen, 33 jaar geleden, betrok hij samen met zijn vrouw een woning in Bovenkerk. Drie jaar later trad hij toe tot het bestuur van Stichting Verenigingsgebouw Bovenkerk. En inmiddels is Toon Pappot een zeer bekende Bovenkerker.

Want wie is er nooit in het Noorddamcentrum geweest waarover hij dertieneneenhalf jaar het beheer voerde. Pappot was vooral achter de bar te vinden maar kluste, als voormalig timmerman, ook heel wat af in het gebouw.

Over enkele weken houdt Pappot het echter voor gezien. Om gezondheidsredenen gaat hij per 1 juli 58 jaar oud, met de VUT, tja, ik moet het wat rustiger aan doen. Normaal gesproken zou ik nog wel wat jaartjes hebben doorgewerkt. Maar wat niet kan, dat kan niet," is het nuchtere standpunt van de Bovenkerker.

Toon Pappot (rechts) heeft vanaf 1 juli alle tijd om aan de andere kant van zijn bar zijn kopje koffie te drinken. Zijn zoon Hans (achter de bar) is zijn gedoodverfde opvolger

Foto
Luuk Gosewehr

'HET WAS HEERLIJK IN EEN NIEUW NOORDDAMCENTRUM TE STARTEN'

IK HEB 44 JAAR bij elkaar gewerkt. En eigenlijk vind ik dat ook wel mooi zat hoor. Toon Pappots beroep is eigenlijk timmerman. Als zodanig werkte hij dertig jaar in de utiliteitsbouw.

Maar daar ben ik op een gegeven moment mee gestopt. Ik kon een baan krijgen als technisch medewerker bij de Rabobank en heb die aangenomen. Na vier jaar stapte hij echter weer over, ditmaal naar de gemeente, waar hij opzichter werd van de afdeling onderhoud.

door Janna van Veen

Uiteindelijk kwam hij via die baan in het Noorddamcentrum terecht als beheerder. Van die baan als opzichter werd ik eigenlijk niet goed, ik kon daar m'n handen niet lekker laten wapperen, maar moest anderen aan het werk zetten. Dat bleek achteraf toch niets voor mij te zijn. Toen ik hoorde dat ze een beheerder zochten voor het Noorddamcentrum, heb ik me direct aangemeld. Ik was al voorzitter van de Stichting, maar die functie moest ik natuurlijk neerleggen, anders was ik bij mezelf in dienst getreden. De Stichting Verenigingsgebouw Bovenkerk werd dertig jaar geleden opgericht, op initiatief van het bestuur van de Urbanuskerk. In eerste instantie fungeerde het gebouwtje, dat op de plek van het huidige centrum stond, als patronaatsgebouw. In 1974 werd het net gerenoveerde pand officieel omgedoopt tot Noorddamcentrum.

De opening hiervan werd verricht door pastoor Nieuwe Weme en werd in een toespraak bejubeld door de toenmalige burgemeester Beelaerts van Blokland, aldus de vele krantenknipsels in een plakboek dat

Pappot bij zich heeft. In één van die knipsels wordt Toon Pappot de grote stimulator achter het renovatieproject genoemd en hij ontving dan ook uit dank een polshorloge. Ondanks de renovatie tienjaar eerder, werd tien jaar later besloten dat het oude gebouw maar beter tegen de grond kon. Het was echt een bouwval waar niets meer mee te doen was. Als we een bruiloft hadden en er werd volop gedanst zag je de muren heen en weer deinen. Toen heeft de gemeente ons 60 duizend gulden gegeven voor het betrekken van een tijdelijke behuizing het ACA gebouw aan de Nijverheidslaan. Daar trokken we in toen ik net beheerder was geworden. Na twee jaar stapten we over naar een splinternieuw gebouw: het huidige

Toon Pappot met de VUT

Noorddamcentrum.

Pappot was erg ingenomen met de nieuwbouw. Het is natuurlijk heerlijk om als kersverse beheerder in een splinternieuw pand te mogen beginnen. Dan kun je zo'n centrum helemaal van de grond af opbouwen.

Dat ervoer ik toen ook echt als een uitdaging. De beheerder is naar zijn zeggen dag en nacht met het centrum in de weer geweest. Nou ja, ik heb er zeker vijftig tot zestig uur per week ingestoken. Maar altijd met veel plezier hoor. Dat zeker het Noorddamcentrum is al sinds jaar en dag de vaste stek van Muziekvereniging Bovenkerk, Toneelvereniging Bovenkerk (ToBo), de diverse afdelingen van de bridgeclub, de Stichting Welzijn voor Ouderen enzovoorts. Maar het

Noorddamcentrum is bovenal een uitstekende plaats voor het houden van bruiloften en partijen. In dat laatste aspect dreigt echter de klad te komen.

Pappot: Door een wijziging in de drank- en horecawet mag je niet vaker dan vijf keer per jaar' semi-commerciële activiteiten ontwikkelen. Daar vallen bruiloften en partijen dus onder. Maar die vormen juist onze belangrijkste bron van inkomsten.

We krijgen, in tegenstelling tot andere wijk- en buurtcentra, geen exploitatie of activiteiten-subsidie van de gemeente. Dat is van oudsher zo gegroeid. De situatie voor het Noorddamcentrum wordt volgens de scheidende beheerder echter steeds nijpender. Onze prijzen voor zaalverhuur en drankjes liggen veel hoger dan bij de zwaar gesubsidieerde wijkcentra. We hebben ook nogal wat Concurrentie gekregen van Westend wat dat betreft. De enige oplossing zou zijn dat het gebouw in handen komt van de gemeente en dat de beheerder het dan pacht. Dan kun je wel weer ongelimiteerd zalen verhuren. Maar er wordt nog nagedacht over een oplossing. Helemaal los van het Noorddamcentrum zal Pappot nooit raken, want zijn 23-jarige zoon Hans is al geruime tijd assistent-beheerder en is de gedoodverfde opvolger van zijn vader. Ook Pappot senior zal dan nog wel eens een klusje klaren in het verenigingsgebouw.

Echt stilzitten kan ik toch niet.